

Okres XIX wieku przyniósł wiele zmian, bowiem po pożarze z 1876 roku przebudowano centrum Chmielnika,

- w 1819 r. zainicjowano działalność Towarzystwa Szkoły Elementarnej, z inicjatywy której, do roku 1853 działała szkoła,
- w 1842 r. powołano Magistrat,
- w 1879 r. powołana została Straż Pożarna,
- w 1898 r. powstała herbaciarnia z biblioteką,
- w 1899 r. oddano do użytku linię telegraficzną,
- w 1911r. założono w mieście księgarnię i skład z książkami,
- w 1915 r. Austriacy wybudowali kolej wąskotorową.

W Chmielniku obok rolnictwa rozwijało się rzemiosło, szewstwo, krawiectwo, czapnictwo, kuśnierstwo, stolarstwo. Miasto znane było również z hodowli i uboju gęsi, chmielnicke tuczarnie gęsi znane były również na rynkach europejskich. Częścią gospodarki miejskiej był również drobny przemysł, jak kopalnia wapieni, fabryka gipsu, produkcja wód gazowanych, win, mydła, świec. W 1922 r. powołano Okręgowe Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców. Powstały też instytucje kredytowe, np. w 1923 r. powstał Bank Handlowo-Kredytowy.

Rozwój gospodarczy Chmielnika został przerwany przez wybuch II wojny światowej. Dekretem Hitlera z 26 października 1939 r. utworzono Generalne Gubernatorstwo z siedzibą w Krakowie, w jego granicach administracyjnych znalazł się Chmielnik. W 1941r. utworzono getto. Wojna poskutkowała ogromnymi zniszczeniami oraz zmianami w strukturze zawodowej mieszkańców, w miejsce dotychczasowego handlu i rzemiosła pojawiło się rolnictwo.

Układ architektoniczny miasta pochodzi z XIX wieku, zachowało się w nim 89 obiektów posiadających wartości zabytkowe i historyczne.

2.3. Demografia

Ludność Chmielnika według danych GUS z dnia 31.12.2006 roku szacowana była na 4019 mieszkańców, w tym mężczyźni – 1932, kobiety – 2087.

Gęstość zaludnienia na dzień 31.12.2006r. wynosiła 511osób/km² i świadczy o tym, że miasto Chmielnik jest zdecydowanie bardziej zaludnione niż powiat kielecki gdzie gęstość zaludnienia wynosiła 89 osób/ km². W Chmielniku daje się zauważyć spadek populacji mieszkańców. W latach 1999 – 2006 liczba ludności zmniejszyła się o 287 osób.

III. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

3.1. Zasoby przyrodnicze

W Chmielniku brak jest obiektów przyrodniczych stanowiących pomniki przyrody. Istnieje jednak park położony nad rzeką Wschodnią, którego jedna część została gruntownie przebudowana w 2004 roku. Wykonano tam drenaż podłoża, uporządkowano teren oraz nasadzono nowe drzewa i krzewy.

Przy ulicy Dygasińskiego znajduje się aleja kasztanowców, które systematycznie od pięciu lat są poddawane szczepieniom przeciwko szkodnikom.

Ważną funkcję przyrodniczą pełnią lasy występujące na obrzeżach miasta.

Pod względem hydrograficznym rejon Chmielnika należy do słabo urozmaiconych, sieć cieków powierzchniowych jest słabo rozwinięta. Znajdują się tu jedynie źródłiska kilku niewielkich cieków należących do dorzeczy dopływów Nidy i Czarnej Staszowskiej.

Przy południowej granicy miasta znajduje się sztuczny zbiornik wodny „Andrzejówka” pełniący funkcję retencyjną i turystyczno – rekreacyjną. Rejon Chmielnika charakteryzuje się dużymi zasobami wód podziemnych. Zdecydowana większość zasobów tych wód nadaje się bezpośrednio lub po prostym uzdatnieniu do wykorzystania do picia i na potrzeby gospodarcze.